

Страни в главното производство

Вносител на конституционната жалба: Е. Р.

Друга страна в производството: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на членове 18, 20, 21 и 165, параграф 2, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ С 202, 2016 г., стр. 1) да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, съгласно която родител губи правото на увеличаване на годишното основно данъчно облекчение по данъка върху доходите за дете на издръжка, тъй като на това дете в качеството му на студент на издръжка, който е упражнил свободата на движение и пребиваване в друга държава членка с цел обучение, възползвайки се въз основа на националните актове за изпълнение от мерките по член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 2013 г., стр. 50) за осъществяване на студентска мобилност от държава членка, в която усредненият размер на издръжката за живот е по-нисък или среден, в държава членка, в която усредненият размер на издръжката за живот е по-висок, съгласно утвърдените критерии от Европейската комисия по смисъла на член 18, параграф 7 от същия регламент, е изплатено подпомагане за студентска мобилност, чийто размер надхвърля определената фиксирана граница?
- 2) Трябва ли член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82 и поправка в ОВ L 33, 2008 г., стр. 12) да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която родител губи правото на увеличаване на годишното основно данъчно облекчение по данъка върху доходите за студент на издръжка, който по време на пребиваването за обучение в друга държава членка се е възползвал от подпомагането за студентска мобилност по член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 година за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 2013 г., стр. 50)?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 28 април 2023 г. — М.М., в качеството на наследник на M.R./Ministero della Difesa

(Дело C-278/23, Biltena ⁽¹⁾)

(2023/C 261/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: М.М., в качеството на наследник на M.R.

Ответник: Ministero della Difesa

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клауза 5 „Мерки за предотвратяване на злоупотребата“ от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство като италианското, съдържащо се в член 2, параграф 1 от Закон № 1023 от 1969 г. и член 1 от Министерско постановление от 20 декември 1971 г., което предвижда годишни назначения (по смисъла на член 7 от Министерско постановление от 20 декември 1971 г. „за максимален период от една учебна година“) за преподаване на невоенни предмети в училища, институти и организации на Военноморските и Военновъздушните сили, на граждан персонал извън държавната администрация, без да се предвижда посочване на обективни причини, които да обосновават подновяването на тези назначения (изрично предвидено в член 4 от посоченото Министерско постановление, което предвижда намаление на възнаграждението за второто назначение), максимална обща продължителност на срочните договори и максимален брой подновявания, и без да се предвижда възможност тези преподаватели да получат обезщетение за евентуално претърпените вреди в резултат на такова подновяване, при липса освен това на постоянни места за преподаватели в тези училища, на които те да бъдат назначени?

- 2) Представяват ли обективни причини по смисъла на клауза 5, точка 1 [от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), приложено към] Директива 1999/70/ЕО от 28 юни 1999 г., организационните нужди на системата от институти, училища и организации на Военноморските и Военновъздушните сили, от които да следва съвместимост със законодателството на Европейския съюз на посочената по-горе италианска правна уредба, която при назначения на преподавателски персонал, който не е свързан с посочените военни институти, училища и организации, не установява условия за прибягване до временна заетост в съответствие с Директива 1999/70/ЕО и приложеното към нея рамково споразумение и не предвижда право на обезщетение за вреди?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Жалба, подадена на 30 април 2023 г. от Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 15 февруари 2023 г. по дело T-606/20, Austrian Power Grid и др./ACER

(Дело C-281/23 P)

(2023/C 261/19)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät, TenneT TSO BV (представители: M. Levitt, avocat, B. Byrne и D. Jubrail, Solicitors)

Друга страна в производството: Агенция за сътрудничество между енергийните регулаторни органи (ACER)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично обжалваното решение;
- да отмени изцяло или частично решението на апелативния съвет (наричан по-нататък „АС“) на ACER от 16 юли 2020 г. по преписка A-001-2020 (консолидирана) (наричано по-нататък „решението на АС“); и
- да осъди ACER да заплати разноските на жалбоподателите в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания.

Първо, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е заключил, че АС не е нарушил задължението си да извърши пълен контрол на посоченото Решение 02/2020 на ACER от 24 януари 2020 година относно рамката за създаване на европейската платформа за обмен на балансираща енергия от автоматично задействаните резерви за вторично регулиране на честотата. В момента на приемането на решението на АС този съвет е считал, че неговите законни задължения не налагат пълния контрол на сложни технически оценки. Това разбиране, което е в разрез с практиката на Съда на ЕС, е отразено изрично в решението на АС. Общият съд не е можел да тълкува повторно изричния текст на решението на АС в смисъл — в пряко противоречие с този текст — че АС е упражнил пълен контрол.